

i. De diæta.
7. Medic.
local. 6.

i. de com-
pos. Med.

lenus dyfentericis porrigit: vt cum for-
tè reipfa didiciffet, mitiùs fentiendum
effe, Hippocrateo oraculo, quod iubet
nos ὀφθαλμοῖσι πιστέειν μάλιστα ἢ γνώμησι, li-
bens concefferit, & alibi quoq; Afcle-
piadis, Andromachi, & Proxeni con-
fuetudinem fecutus, sulphure viuo dy-
fpnoeâ, tuffi q; veteri exagitados refocil-
lârit. Apud Actuarium, Aetium, Myre-
pficum, & alios frequentes occurrüt ex
Sulphure ignem non experto antidoti.
At iam decernent alij, haudquaquã po-
fitos à Galeno limites tranfiliendos ef-
fe, aque sulphuris operofiore præpara-
tione abftinendas manus: cum tamen
Syluius, fublimando purgatiffimum &
clementiffimum, vt cum Chymicis lo-
quitur, eademq; de caufa pretiofum ef-
fici velit: cuius vsum, inquit, non eft qd
vereâre, quorundam imperitorum ex-
emplo, cum Gal. viuum sulphur impu-
riffimum diamoro ftomatico medica-
mento, ad digerendum mifceat. Si vlcus
pulmones depafcatur, quod sæpiùs fit
tuffis læuitia malum exacerbante, ad
extergendum & confolidandum nil
melius, nil præftabilius, ritè parato ful-
phure